

16de JAARGANG, NR. 298
28 MEI 2018

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWS

5 JAZZ OP PAPIER

6 JAZZ OP DE PLAAT

Eduardo Blanco, Marike van Dijk,
 Dille/Loos, Rob Franken, Simon
 Nabatov, Antonio Sanchez e.a.

11 JAZZ OP DE PLANKEN

Dag van de Rotterdamse Jazz,
 Jazz à Liège.

EN VERDER:

13 New York Calling (Roos Plaatsman)

14 Bestsellers en tips Jazzcenter

15 Gouwe Ouwe van Hessel Fluitman

JAZZFLITS 299 KOMT 11 JUNI UIT

JAZZNIEUWS

**Nieuw portret in Rotterdam
 Jazz Artist Memorial onthuld**

Op 18 mei is het veertiende portret onthuld van de Rotterdam Jazz Artist Memorial-strip- en jazzportrettengalerij in de Oude Binnenweg in Rotterdam. Het is een afbeelding van zangeres Annie de Reuver, gemaakt door Erik Kriek. Het portret hangt boven café Timmer. Een ander werd muzikaal luister bijgezet door The Streetbeat Empire met sousafonist Arno Bakker. In de portrettengalerij zijn ook afbeeldingen van onder anderen toetsenist Rob Franken (gemaakt door Jan Kruis) en Tony Viola (gemaakt door Louise Lagerweij) opgenomen. Met de jazzportrettengalerij wil de organisatie Rotterdam Jazz Artists Memorial prominente Rotterdamse jazzmusici voor de vergetelheid behoeden.

Meer info: www.r-jam.nl

**European Jazz Conference
 2019 in Italiaanse stad Novara**

De zesde European Jazz Conference vindt plaats in het Italiaanse Novara. Van 12 tot en met 15 september 2019 zullen ongeveer 350 jazzprofessionals elkaar treffen in discussiegroepen, workshops en bij netwerksessies. Ook maakt een Jazz Showcase Festival met aantormend Italiaans talent onderdeel uit van het programma. De conferentie is een initiatief van het Europe Jazz Network (EJN). Dat bestaat sinds 1987. Dit jaar vindt de European Jazz Conference van 13 tot en met 16 september onderdak in de Portugese hoofdstad Lissabon.

Meer info: <https://bit.ly/2IHTSL7>

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

BENNY GOLSON KRIJGT JJA-OEUVREPRIJS

Saxofonist Benny Golson op het North Sea Jazz Festival 2014. (Foto: Joke Schot)

Saxofonist Benny Golson heeft de 'Lifetime Achievement in Jazz'-Award 2018 van de Jazz Journalists Association (JJA) gekregen. Hij was samen met saxofonist Charles Lloyd en pianist Ahmad Jamal voor deze prestigieuze onderscheiding genomineerd. De prijs wordt hem op 12 juni uitgereikt in de Arnold Hall of the Theresa Lang Community and Student Center in New York.

Naast de bovengenoemde Award zijn enkele tientallen andere Awards toegekend. Drummer Matt Wilson is volgens de leden van de JJA 'Musician of the Year' en zangeres Jazzmeia Horn 'Up and Coming Musician of the Year'. Wilson maakte volgens de jazzjournalisten ook de beste plaat van het afgelopen jaar: 'Honey And Salt: Music Inspired By The Poetry of Carl Sandburg'. De Awards worden dit jaar voor de 23ste keer uitgereikt. In 39 categorieën zijn de volgens de JJA-leden - meest Amerikanen - beste musici, platen en boeken van het afgelopen jaar op een rij gezet. Een overzicht van de winnaars in de belangrijkste categorieën staat op pag. 16 van deze Jazzflits.

NIEUWS

Veiling ten bate van Zaanse podium Jazz Inverdan levert 1.000 euro op

De veiling ten bate van het Zaanse jazz-podium Jazz Inverdan heeft 22 april zo'n 1.000 euro opgebracht. Onder leiding van veilingmeester Jan de Bruin gingen onder meer een box met het complete werk van de Instant Composers Pool, een originele collage van drummer en beeldend kunstenaar Han Bennink, gesigneerde cd's, boeken en foto's van de hand. 'Met de opbrengst kunnen we weer prachtige dingen doen!', aldus de organisatoren. Jazz Inverdan, voorheen Jazz in Serah, organiseert sinds eind 2008 jazzconcerten in Zaandam.

Onverwachte combinaties bij slotconcert International Jazz Day

Tal van onverwachte muzikale combinaties werden gevormd tijdens het traditionele afsluitende All-Star-concert van de International Jazz Day. Dat vond dit jaar op 30 april in St. Petersburg, Rusland plaats. Zo gaf The Manhattan Transfer een versie van 'Birdland' ten beste met het Moscow Jazz Orchestra. Saxofonist Branford Marsalis trad op met zanger Kurt Elling, de Duitse trompettist Till Brönner trof de Italiaanse pianist Antonio Faraò, en zangeres Dianne Reeves liet zich begeleiden door de Russische saxofonist Igor Butman. Aan het eind van de avond verschenen deze en alle andere 'All-Stars' op het toneel voor een versie van John Lennons 'Imagine'. De International Jazz Day vindt ieder jaar wereldwijd op 30 april plaats en is een initiatief van VN-organisatie Unesco. Jazz staat voor vrijheid en creativiteit en verenigt mensen van over de hele wereld, zo stellen de initiatiefnemers en dat past goed bij wat de Unesco voorstaat. Herbie Hancock is initiator en ambassadeur van de jazzdag.

Bekijk het All-Star-concert hier:

<https://bit.ly/2IkmaYU>

Herbie Hancock krijgt eredoctoraat

Toetsenist Herbie Hancock heeft 20 mei een eredoctoraat van het New England Conservatory (NEC) ontvangen. Het eerbetoon aan Hancock maakte deel uit van de jaarlijkse afstudeerceremonie. Dit jaar kregen zo'n 250 studenten hun diploma. Het NEC bestaat 150 jaar en wordt wereldwijd als een topconservatorium gezien. De school staat in Boston, Massachusetts.

Concertaankondigingen vindt u op:

<https://www.facebook.com/Jazzflits>

PLATEN

BENJAMIN HERMAN KONDIGT DRIE ALBUMS AAN

Ter gelegenheid van zijn vijftigste verjaardag brengt saxofonist Benjamin Herman dit jaar drie nieuwe albums uit, waaronder de soundtrack bij een documentaire over de Citroën SM. Dat Herman Abraham ziet is ook de aanleiding voor een documentaire die door AVROTROS over hem wordt gemaakt en die later dit jaar op NPO 2 Extra (voorheen Cultura) te zien zal zijn.

Als eerste album verschijnt 'Project S', gemaakt met een band van elf mensen inclusief vier strijkers. Benjamin Herman: "De muziek van 'Project S' is ontstaan als bijdrage aan een documentaire over de prachtige Citroën SM. Het is een model met een Maserati-motor: een Italiaanse motor in een Franse auto. Zo kwam ik ter inspiratie uit bij twee van mijn grote muzikale liefdes, saxofonist Fausto Papetti en popster Serge Gainsbourg." Het tweede album, 'Bughouse' ('punkjazz' met gitarist Reinier Baas, bassist Peter Peskens en drummer Olav van den Berg), is al in omloop op audiocassette, maar is na de zomer ook op vinyl en alle digitale formats verkrijgbaar. Het derde voor dit jaar aangekondigde album komt in oktober uit. Het is een plaat waarop jonge talenten meespelen die Herman de afgelopen veertien jaar heeft leren kennen bij zijn tweewekelijkse jamsessies op kunstenaarsassociëteit De Kring in Amsterdam.

PRIJZEN

WINNAARS EDISON JAZZ BEKEND

De winnaars van de Edisons Jazz zijn bekend. De jury (met Cor Bakker, Imme Schade van Westrum (journalist), Co de Kloet (presentator), Michelle Kuypers (programmeur North Sea Jazz)) selecteerde de volgende albums:

Jazz Nationaal

Winnaar: Yuri Honing Acoustic Quartet

Goldbrun

Genomineerd: BRUUT!

Superjazz

Lijbaart/Rambags/Stadhouders

Under The Surface

Jazz Internationaal

Winnaar: Christian McBride Big Band

Bringin' It

Genomineerd: DeJohnette/Grenadier/Medeski/Scotfield

Hudson

Tigran Hamasyan

An Ancient Observer

Jazz Vocaal Nationaal

Winnaar: Fay Claassen

Luck Child

Genomineerd: EvenSanne

What If

Greetje Kauffeld

A Song For You

Jazz Vocaal Internationaal

Winnaar: Cécile McLorin Salvant

Dreams And Daggers

Genomineerd: Dee Dee Bridgewater

Memphis... Yes I'm Ready

Gregory Porter

Nat King Cole & Me

Het document

Winnaar: Herman Schoonderwalt

The Winner

vervolg op de volgende pagina linksboven...

VERVOLG EDISON WINNAARS 2018

Genomineerd:

Eric Ineke

Let There Be Life, Love And Laughter

Sarah Vaughan

Live At Laren Jazz Festival 1975

Jaarlijks wordt ook een Publieksprijs toegekend. Daarvoor kan tot 24 mei door eenieder via internet op de volgende albums worden gestemd:

Wouter Hamel

Amaury

Bram Stadhouders

Big Barrel Organ

New Cool Collective

Electric Monkey Sessions 2

Sven Hammond

Rapture

Yuri Honing Acoustic Quartet

Goldbrun

Ntjam Rosie

Breaking Cycles

Fay Claassen

Luck Child

Krupa & The Genes

Two

De prijzen worden uitgereikt op vrijdag 6 juli tijdens het Edison Jazz/World-gala 2018 in LantarenVenster, Rotterdam.

(voor de jury-motivering zie pag. 16)

Kobe Jazz Street Award voor de Duitse trompettist Thimo Niesterok

De Duitse trompettist Thimo Niesterok heeft 13 mei tijdens het Breda Jazz Festival de Kobe Jazz Street Award gekregen. De Award is bedoeld voor een 'veelbelovend' jazzmuzikant en wordt sinds 1998 uitgereikt. Niesterok is actief in de traditionele jazz en swing. Hij mag als onderdeel van de onderscheiding nog dit jaar optreden tijdens het Kobe Jazz Street Festival in Japan.

Schoolproject brengt Drentse kinderen in contact met blues

Half mei is als 'pilot' op basisschool De Drift in Grolloo het project KidsBlues van start gegaan. Daarin maken de schoolkinderen in vier dagdelen kennis met de bluesmuziek. In de eerste week draait het om emoties, tekst, taal en verhaal. Bluesmuzikant Bo Brocken komt dan naar Grolloo. In week twee gaan de kinderen zelf een instrument maken en bespelen. Daarvoor is gitaarbouwer Henri Grotenhuis uitgenodigd. De derde week komen de muzikale aspecten van de blues aan de orde, zoals melodie, akkoorden en de 'blue note'. De laatste week wordt een eindpresentatie gegeven in een schoolbreed bluesfestival. Leider van het project is de Drentse zangeres Martijje Lubbers.

Meer info: www.kidsblues.nl.

NOMINATIES SABAM AWARDS BEKENDGEMAAKT

Robin Verheyen is genomineerd. (Foto: Jean Schoubs)

Vijf 'gevestigde' Belgische jazzmusici zijn genomineerd voor een Sabam Award: toetsenist Jozef Dumoulin, de saxofonisten Robin Verheyen en Ben Sluijs, drummer Teun Verbruggen en accordeonist Tuur Florizoone. De winnaar wordt 5 juli in Gent bekendgemaakt en ontvangt 10.000 euro.

Ook wordt die dag een 'aanstormend talent' bekroond met een Award en 5.000 euro. Hiervoor zijn Thijs Troch, Niels Van Heertum, Gilles Vandecaveye, Elias Devoldere, Rob Banken en Hendrik Lasure in de race. De Sabam Jazz Awards worden gegeven aan een muzikant 'die zich onderscheidt van zijn of haar tijdsgenoten op basis van carrière en verwezenlijkingen binnen het genre'. De Sabam Jazz Awards worden afwisselend in beide gemeenschappen uitgereikt. Dit jaar is het de beurt aan Vlaanderen. De Sabam is de auteursrechtenorganisatie van België.

PODIA

RUIM 150.000 MENSEN BIJ JAZZ IN DUKETOWN

Volgens opgave van de organisatie trok de 45ste editie van Jazz in Duketown (Den Bosch) in het Pinksterweekend ruim 150.000 bezoekers. Dat waren er ongeveer 10.000 meer dan vorig jaar. Publiekstrekker saxofonist James Carter (foto: Angelique Lemmens) speelde 20 mei op een bomvol plein. Het jaarlijkse openluchtfestival is gratis toegankelijk.

OVERLEDEN

Mikhail Alperin, 11 mei 2018 (61)

Pianist, geboren in de Oekraïne en beïnvloed door plaatselijke volksmuziek. Trok naar Moskou en vormde daar het Moscow Art Trio. Verhuisde in 1993 naar Oslo en werd daar hoogleraar muziekwetenschappen. Maakte platen voor ECM.

Brooks Kerr, 28 april 2018 (66)

Pianist. Speelde als kind al zo goed dat Willie The Lion Smith hem onder zijn hoede nam. Kreeg zodoende belangstelling voor stride piano, maar moest die stijl laten varen wegens te kleine handen. Leed op jonge leeftijd aan glaucoom. Werkte veel samen met musici uit de stal van Duke Ellington en raakte zeer vertrouwd met diens werk.

Gildo Mahones, 27 april 2018 (88)

Een wat vergeten pianist uit de jaren van de bebop. Werkte samen met hoornist Julius Watkins (in de Jazz Modes) en trombonist Benny Green. Begeleidde in de jaren zestig het zangtrio Lambert, Hendricks & Ross. Pas in 1990 maakte hij weer een trioplaat, voor Interplay. De hoestekst was van de Engelsman Brian Davis, eigenlijk de eerste, uitgebreide publicatie over hem.

Art Simmons, 23 april 2018 (92)

Pianist. Kwam in 1946 als militair naar Europa en vestigde zich in Frankrijk. Speelde daar met Amerikaanse immigranten als saxofonist Don Byas en drummer Art Taylor. Was ook pianist bij de vocale groep Les Double Six. Na een verblijf op Mallorca trok hij zich in 1971 terug in zijn geboortestreek in West Virginia.

Bob Dorough, 23 april 2018 (94)

Pianist-zanger-tekstschrijver. (Naam rijmt op 'Andorra'). Werkte in de VS en in Europa, in clubs en voor televisieproducties. Een van zijn composities is 'Devil may care', onder andere opgenomen door Miles Davis.

Dick Hughes, 20 april 2018 (86)

Veelzijdige, exuberante, Australische swingpianist. Bezocht Parijs en Londen, maakte daar kennis met de trad scene. Was daarnaast journalist, schreef over jazz in kranten, alsmede een autobiografie, 'Daddy's Practising Again'.

TWEE NIEUWE JAZZFESTIVALS IN TILBURG

Jeroen van Vliet neemt een deel van de programmering op zich van het Tilburgse festival Make It Jazz. (Foto: Tom Beetz)

Tilburg krijgt twee nieuwe jazzfestivals: Make It Jazz en Better Get Hit. Het eerstgenoemde evenement biedt eind september een podium aan de jongste generatie jazzmusici. Better Get Hit, dat medio januari 2019 op de kalender staat, is een festival met soul, jazz en R&B. Beide festivals hebben onderdak gevonden in Paradox en Theaters Tilburg.

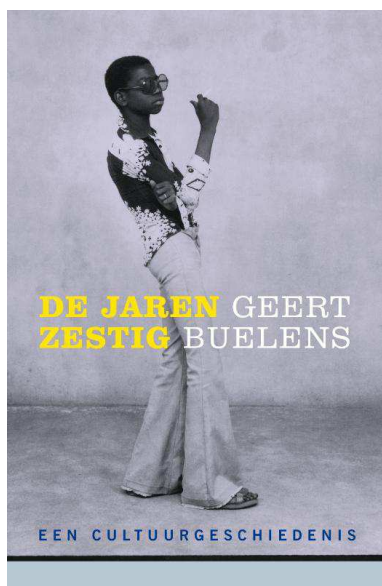
Het festival Make It Jazz is een initiatief van trompettist Koen Smits. Het maakt onderdeel uit van de viering van het honderdjarig bestaan van het Tilburgse conservatorium Fontys. Smits hoopt echter dat het festival een jaarlijks terugkerend evenement wordt, zo zegt hij op de website Jazznu, met drie dagen jazz en op buitenpodia. De eerste editie is een tweedaagse. Het festival start 21 september met een opmaat in Paradox met gitarist Gilad Hekselman en zijn trio ZuperOctave (met pianist Aaron Parks en drummer Kendrick Scott). Daarnaast kunnen die avond jonge, getalenteerde en voor het grote publiek onbekende musici zich tijdens de AMPA JazzRonde op diverse kleine podia in de Tilburgse binnenstad presenteren. Het festival barst een dag later los in drie zalen van Theaters Tilburg met onder anderen Alessandro Fongaro's CLOD! en de New Cool Collective Bigband. Voor één zaal, de kleine Audax-Zaal, stelt pianist Jeroen van Vliet het programma samen.

Better Get Hit (vrij naar een compositie van Charles Mingus) is een initiatief van de Tilburgse bassist Eric van der Westen. Het is een festival voor urban, soul en jazz. Op het programma komt een aantal publiekstrekkingen te staan, maar daarnaast is er nadrukkelijk aandacht voor Brabantse artiesten en curatoren. Ook worden in het kader van het festival compositieopdrachten en carte blanches gegeven. Het Metropole Orkest is benaderd om invulling te geven aan Better Get Hit. De eerste editie is in Theaters Tilburg op 12 januari 2019 met een aftrap op vrijdagavond in Paradox voor sponsoren, genodigden en publiek. Better Get Hit wil een prijs voor de meest veelbelovende musicus in het leven roepen, die tijdens het festival wordt uitgereikt. Daarnaast komt er een eeuwprijs voor een Brabantse musicus met grote staat van dienst voor Brabant.

JAZZ OP PAPIER

RANDGEBIEDEN IX:

BUELENS

Geert Buelens.

De jaren zestig.

Amsterdam: Ambo/Anthos, 2018.
1024, [24], pag. : ill.
ISBN 978-90-263-2939-5 hardc. met
stofomslag en leeslint.
Prijs 50 euro.

Na publicaties die ons een nostalgische blik gaven op de jaren vijftig, zijn nu de jaren zestig aan de beurt. Maar vergis u niet; de meer dan duizend pagina's omvattende turf die Geert Buelens daarover produceerde, staat verre van welke vorm van nostalgie dan ook, al was het alleen maar omdat de schrijver aan het eind van dat decennium nog geboren moest worden. Buelens (1971), Vlaming, sinds 2005 hoogleraar moderne Nederlandse letterkunde in Utrecht, probeert, aldus de inleiding, de culturele veranderingen 'in mondiaal perspectief te schetsen en te begrijpen, aan de hand van de werken van de schrijvers, filmers, muzikanten, fotografen, architecten, ontwerpers en beeldend kunstenaars die in deze jaren vormgaven aan de verlangens, angsten, ambities en pretenties van hun tijd.'

Er komt een overweldigende hoeveelheid informatie op de lezer af, gelukkig wel schematisch van opzet. Omzoomd door een inleidend en afsluitend opstel worden de elf jaren over de periode de 1960-1970 stuk voor stuk behandeld, elk met een parallelhoofdstuk onder een voor dat jaar kenmerkend trefwoord. Buelens registreert vooral; zowel inhoudelijk als stilistisch houdt hij zich verre van abstracte, filosofisch aandoende overwegingen. In zijn proefschrift over de Vlaamse dichter Paul van Ostayen en ook daarna bleek de schrijver goed op de hoogte te zijn van de ontwikkelingen in de jazz en de blues en ook hier geeft hij ze een passende plaats. Het gaat hem meer om de maatschappelijke en commerciële connotaties dan om de louter muzikale aspecten. Ter sprake komen Max Roach' bijdrage in de strijd om gelijke burgerrechten, de vermeende afwezigheid van racisme in Frankrijk, de bossa nova rage, de experimenten om jazz met poëzie te combineren en populaire tendensen in de jazz. Bij dit laatste een kanttekening.

Sinds de Tweede Wereldoorlog werd jazz een serieuze muziek, muziek om naar te luisteren. Dat bleef min of meer zo, tot - en misschien niet helemaal toevallig - Charlie Parkers dood in 1955. Nadat het jaar daarop Horace Silver het zingbare 'The preacher' had geïntroduceerd, ontwikkelde zich eind jaren vijftig een gesimplificeerde hardbop met gospeltrekjes, een trend die was ingezet met het door Bobby Timmons geschreven 'Moanin'', dat, zo gaat het verhaal, iedere slagersongen op de fiets kon fluiten. Daarna kwamen 'This here', 'Work song' en, niet te vergeten, een legertje hammondorganisten. De opkomst van deze zogenoemde soul jazz blijft in het boek onbesproken. Wel komt de auteur tot de in dit verband vreemde uitspraak dat 'dit genre [jazz] bij het begin van de jaren zestig eigenlijk niet langer tot het amusement gerekend werd'. (pag. 363) Misleid door de standaardwerken, in casu van Shipton en Gioia, de verkoopcijfers, of de uitspraken van de latere free jazzers?

Ten aanzien van de bluesrevival noteren we een paar rake opmerkingen. Ingegeven door de muziek die aan de basis lag van enkele populaire muzikale ontwikkelingen, ging men op zoek naar onontdekte blueszangers, die werden gepresenteerd als een zeldzame vondst 'als betrof het unieke postzegels'. Terug naar de werkelijkheid: 'Later is terecht benadrukt dat veel vroege blueszangers professionele muzikanten waren die tijdens hun optreden blues afwisselden met wat er verder populair was.' (pag. 510-511).

Schrijver doorspekt zijn verhaal met zo'n honderd lijstjes in een grote verscheidenheid van liedjes, films en andere uitingen, gekozen niet op puur kwalitatieve gronden, maar vaak ook om onbekende schatten te signaleren. Eén lijstje heeft als titel: '10 waarschuwingen tegen de onpersoonlijke geplande stad'. Op jazzgebied zijn er vijf, één ervan met 21 jazzcomposities, waaronder enkele verrassingen. Mary Lou Williams, die elders de belangrijkste jazzcomponiste uit dit tijdperk heet, ontbreekt hier, maar wel terecht. **Jan J. Mulder**

JAZZ OP DE PLAAT

JOEY ALEXANDER
Eclipse
Motéma

Bezetting:

Joey Alexander (piano),
Reuben Rogers (bas), Eric Harland (drums),
+ Joshua Redman (tenorsax)

Pianist Joey Alexander werd in 2003 op Bali geboren. Hij maakte zichzelf al jong het jazzidoom meester door platen na te spelen. Op tienjarige leeftijd werd hij door Wynton Marsalis uitgenodigd om in Jazz at Lincoln Center te komen spelen. Sindsdien heeft hij enkele cd's het licht doen zien, waaronder een live-opname met Monk-composities. Op 'Eclipse' zijn bassist Reuben Rogers en drummer Eric Harland zijn begeleiders en treedt Joshua Redman als gastspeler op. Voor een bink van veertien is de plaat bij eerste beluistering sensationeel te noemen. De muziek is ontspannen, doorwrocht en aangenaam. Alexander komt zelfverzekerd over en heeft een eigen geluid, al kleurt hij niet buiten de lijntjes. Binnen het jazzidoom van de jaren vijftig durft hij alles, voelt hij zich veilig. Joey Alexander voert onder meer Coltrane's 'Moment notice' uit: zonder mankeren, maar wel met een eigen 'touch'. Paul McCartney's 'Blackbird' speelt hij solo. Hij maakt er prachtig parelend een zeer geslaagde barokke ballad van. Overigens heet de cd 'Eclipse' omdat deze werd opgenomen op 21 tot 23 augustus vorig jaar, toen een zonsverduistering plaatsvond.

Hessel Fluitman

Bekijk hier een video over de cd:
<https://www.youtube.com/watch?v=59XgvzGB2Jw>

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

EDUARDO BLANCO
Childhood Memories
carBOPsa Records

Bezetting:

Eduardo Blanco (trompet), Dirk Balthaus (piano),
Jean Louis Rassinfosse (bas),
René de Hilster (drums).

Dat Amsterdam een broeinest is van jazztalent, dat wisten we natuurlijk al. Vele muzikanten vanuit de hele wereld strijken neer in Mokum, om vanuit hun Amsterdamse stek de wereld met hun muziek te bestormen. Een relatief nieuw talent is trompettist Eduardo Blanco en 'Childhood Memories' is zijn eerste cd. Voor een ieder die een flink rijtje Blue Note's in platen- of cd-kast heeft staan is deze uitgave een feestje. Blanco heeft een aantal muzikanten om zich heen verzameld die oude tijden doen herleven. De plaat bevat weliswaar voornamelijk nieuw repertoire van zijn hand (waarvoor een groot compliment), maar de nummers klinken zoals de hardboppers van het eerste uur hun baanbrekende stukken in de microfoons van Rudy van Gelder bliezen. Een niet gering aandeel hierin is op conto van de vermaarde Max Bolleman te schrijven. Deze opnametechnicus heeft met zijn Studio 44 meer dan 25 jaar legendarische muziek opgenomen, die uitblonk in muzikaliteit en geluidskwaliteit. Dat Bolleman het opnemen van muziek nog niet verleerd is, blijkt uit de vette, maar open sound van het kwartet op deze cd.

Eduardo Blanco is een echte bohemien. Afkomstig uit Spanje, muzikaal gerijpt in Amerika en neergestreken in Amsterdam. Ja, zo gaat dat natuurlijk al jaren. Denk aan Webster, Byas en natuurlijk Chet Baker. Blanco heeft een lyrische toon en speelt op deze cd mooie mainstream met veel gevoel voor de juiste timing. Zijn spel is soepel en elegant. Het fundament in het kwartet is de beroemde Belgische bassist Jean Louis Rassinfosse, die met zijn sonore 'walking' bass zorgt voor dat heerlijk vingerknippende gevoel.

In de Amsterdamse jazzclubscene kunt u Eduardo Blanco zeker tegenkomen, maar raadpleeg om teleurstelling te voorkomen maar even zijn speellijst op www.eduardoblanco.nl.

Sjoerd van Aelst

MADS LA COUR'S ALMUGI**Hule****WhyPlayJazz****Bezetting:**

Mads la Cour (cornet, flugelhorn),
Lars Greve (rietten),
Mariusz Praśniewski (bas),
Kasper Tom Christiansen (drums).

Almugi, de naam van de groep rond de Deense trompettist Mads la Cour, is een oud Scandinavisch woord voor mannen die goed doen. Dat is de intentie van de groep en in het bijzonder van de leider en composer Mads la Cour. Alle stukken op de cd 'Hule' zijn van zijn hand. Het zijn moderne composities die veel ruimte laten voor improvisatie, zowel individueel als collectief. De stijl van de muziek past binnen de traditie van de Europese geïmproviseerde muziek. Maar Mads La Cour en zijn kompanen zorgen wel voor structuur, melodie en thema. Soms ploetert de luisteraar met de muzikanten mee in de muzikale rijstebrij, maar er is altijd weer een mui-zengaatje waar we met elkaar doorheen kruipen naar het Luilekkerland van de vette groove en de soepele melodielijn. La Cour heeft een heerlijke sound op zijn cornet en doet bij vlagen denken aan Don Cherry. De groep Almugi is al een aantal jaren bij elkaar en dat hoor je. De vier individuele stemmen in het kwartet voelen elkaar feilloos aan en dat levert verrassend samenspel en klankstructuren op. Het Duitse Label WhyPlayJazz heeft inmiddels een klinkende catalogus opgebouwd met moderne fraai opgenomen jazzmuziek. De cd 'Hule' van Mads La Cour Almugi is in dit oeuvre de zoveelste parel voor de liefhebber van spannende eigentijdse muziek.

Sjoerd van Aelst**Bekijk hier een video over de cd:**

<https://www.youtube.com/watch?v=fkFW--sQj88>

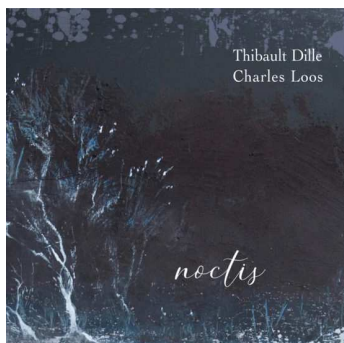
MARIKE VAN DIJK**The Stereography Project****feat. Jeff Taylor and Katell Keinig Membran****Bezetting:**

Marike van Dijk (altsax),
Musici Amsterdam: Katell Keinig (zang, gitaar),
Matthias Konrad (trombone), Marike van Dijk, Charlotte Greve (fluit, altsax), Maarten Ornstein (klarinet, tenorsax), Ben van Gelder (basklarinet), Manuel Schmiedel (piano), Sean Fasciani (bas), Mark Schilders (drums), Jasper van Rosmalen, Annelieke Marselje (viool), Rani Kumar (altviool), Amber Docters van Leeuwen (cello.)
Musici New York: Jeff Taylor (zang, gitaar), Alan Ferber (trombone), Marike van Dijk, Anna Webber (fluit, tenorsax), Lucas Pino (klarinet, tenorsax), Jay Rattman (altsax, basklarinet), Manuel Schmiedel (piano), Rick Rosato (bas), Colin Stranahan (drums), Sita Chay, Meg Okura (viool), Eric Lemmon (altviool), Susan Mandel (cello).

Altsaxofoniste Marike van Dijk woont en werkt zowel in de VS als in Nederland. Vandaar dat haar derde cd, 'The Stereography Project', voor een deel in New York en voor een deel in Amsterdam is opgenomen. Ze maakte de plaat met twee singer-songwriters: Jeff Taylor uit New Jersey (VS) en Katell Keinig uit Cardiff (VK). Die leverden ook alle stukken. Taylor zingt bij een ensemble met Amerikaanse musici en Keinig bij een groep Nederlanders, onder wie saxofonist Ben van Gelder. Beide groepen bestaan uit twaalf musici; blazers en strijkers. Van Dijk maakte zelf alle arrangementen. En die zijn zeer geslaagd. Het eerste stuk, Jeff Taylors 'Bastard', opent met een kreet en heeft een bijtend arrangement. Aan- en ingrijpend. "Dat is misschien nog een beetje de punk-puber in mij", aldus Marike van Dijk. Wat volgt is anders van toon, rolt als een warme droom je kamer in en 'wolkt' om je heen. Bij de in Nederland opgenomen songs van Keinig is de begeleiding gelijkmatiger dan bij het Amerikaanse werk. De saxofoniste heeft in haar arrangementen van zijn songs meer ruimte voor de musici gelaten. Ze wil haar muziek meer richting popmuziek sturen, zo geeft ze aan, maar door de keuze van zowel het instrumentarium als (altijd flexibele) jazzmusici om ze te bespelen, blijven er jazzinvloeden hoorbaar.

Hessel Fluitman**Maak hier kennis met dit project:**

https://www.youtube.com/watch?v=cyH_vxLu0Xw

THIBAUT DILLE / CHARLES LOOS**Noctis****Quetzal Records****Bezetting:**

Thibault Dille (accordeon),
Charles Loos (piano).

Op speurtocht door het internet, kwam ik bij het jazzfestival van Hanoi terecht, waar een kwartet, bestaande uit pianist, bassist, slagwerker en accordeonist het podium vulde. Er zou 'Franse Jazzmuziek' gespeeld worden, zo werd aangekondigd - vandaar die afwisselende spelling van het woord 'accordi/eon'. De pianist en slagwerker waren Vietnamezen, de bassist en de accordeonist kwamen uit België, van wie de laatste ook als aanvoerder optrad. Zijn naam was Thibault Dille, geboren - in 1987 - en getogen in Brussel, waar hij de opleiding aan het Koninklijk Conservatorium volgde, die hij inmiddels met alle vormen van lof heeft afgesloten. De muziek die Dille en de zijnen in het verre Hanoi maakten en die daar dus als Franse jazz te boek staat, klonk mij niet onbekend, want onlangs liet Thibault Dille in onze eigen omgeving soortgelijke muziek als hij in Hanoi speelde, in België op het label Quetzal verschijnen. Dat gebeurde in samenwerking met de eveneens uit Brussel afkomstige pianist Charles Loos (1951). Nu is Loos een doorgewinterde Swing to Bop and Back-Bouncer, die het ook met accordeonist Johnny Meijer muzikaal goed had kunnen vinden, maar dat wilde nog niet zeggen dat hij met Dille overweg zou kunnen. Eén van de eerste verdiensten van 'Noctis' is dan ook dat de heren Dille en Loos elkaar niet in de weg zitten en de ruimte gunnen. Wat dan de zin van samenspel is, lijkt vervolgens een logische vraag te worden, vóórdat de kwestie 'is dit een jazzplaat?' aan de orde komt. Wat mij betreft is het antwoord in beide gevallen een beetje wiebelig: soms wel, soms niet. Liefhebbers van pure accordeonmuziek doen zichzelf beslist te kort als zij deze plaat niet beluisteren, terwijl liefhebbers van swing á la Johnny Meyer wat weinig aan hun trekken komen, maar misschien slaat de 'Franse jazzmuziek' van Thibault Dille en de zijnen wel weer eens een andere richting in. Voor Charles Loos zal dat geen bezwaar zijn. Die swingt wel door. **Lex Lammen**

Luister hier naar fragmenten van de cd:

<https://bit.ly/2IEOWNC>

THE ROB FRANKEN ELECTRIFICATION**Absorbed Love / Together****678 Records****Bezetting:**

Rob Franken (elektrische piano, synthesizer),
Joop Scholten, Eef Albers (gitaar), Rob Langereis,
Wim Essed, (bas), Louis Debij, Henk Zomer, Eric Ineke
(drums), Wim van der Beek, Nippy Noya (percussie).

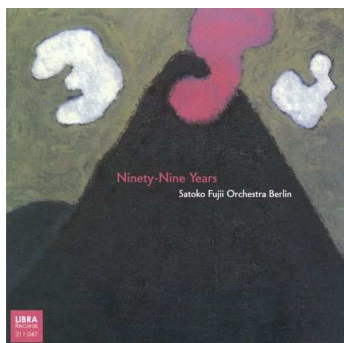
Radiopresentator Frank Jochemsen heeft een zwak voor Rob Franken. Hij stelde de afgelopen jaren al twee cd's van de toetsenist samen: 'Rob Franken Fender Rhodes' (waarop hij onder meer te horen is als vaste begeleider in het TROS-radioprogramma 'Sesjun') en 'The Keyboard Circle' (een live-opname met Jan Huydts op (véél) toetsen en drummer Henk Zomer). In de reeks 'Functional Music' van 678 Records laat Jochemsen nu andermaal met twee elpees van Rob Franken van zich horen: 'Together' en 'Absorbed Love'. De muziek op deze albums werd gemaakt als achtergrondmuziek voor bedrijven. Muzak dus, zoals dat denigrerend werd genoemd. Echter bij The Rob Franken Electrification zijn niet alle tanden uit de muziek getrokken. De geluidssterkte is wel gelijkgetrokken, maar de instrumenten zijn individueel goed hoorbaar. De Fender Rhodes en de bassen komen goed door, en het slagwerk mag er zijn. De gitaren van Joop Scholten en Eef Albers hebben regelmatig 'bite'. Het geheel van gitaar, slagwerk en percussie loopt als de spreekwoordelijke trein. Rob Franken zelf speelt er op zijn elektrische piano feestelijk overheen. Dit is geen anoniem geneuzel, maar volbloed jazz. Functionele muziek van de bovenste plank.

Hessel Fluitman

Luister hier naar fragmenten van de plaat:

http://www.678records.com/absorbed_love.html

SATOKO FUJII ORCHESTRA BERLIN
Ninety-Nine Years
Libra Records

Bezetting:

Natsuki Tamura, Richard Koch, Lina Allemano (trompet), Matthias Müller (trombone), Matthias Schubert, Gebhard Ullmann (tenorsax), Pauina Owczarek (baritonsax), Satoko Fujii (piano), Jan Roder (bas), Michael Griener, Peter Orins (drums).

Bij het debuut van het Orchestra Berlin van de Japanse pianiste/componiste Satoko Fujii, 'Ichigo Ichie' schreef ik drie jaar geleden dat het orkest nog een beetje aan elkaar moest wennen. Dit nieuwe album, 'Ninety-Nine Years', laat horen dat dit proces inmiddels heeft plaatsgevonden. De muzikale bewoners van de Duitse hoofdstad staan op scherp voor de viering van de zestigste verjaardag van de bandleidster. Die levert voor haar grote ensemble open stukken aan, waarin gecomponeerde delen afgewisseld worden met vrije improvisaties. Als het hele orkest daaraan deelneemt, zwelt de energie aan tot de draaikolken die we gewend waren van het roemruchte Globe Unity Orchestra. Maar de Duitsers blinken ook uit in stevige grooves van de beide slagwerkers, waarbij gelouterde solisten als de saxofonisten Matthias Schubert en Gebhard Ullmann en trombonist Matthias Müller ronkende solo's afleveren. De wonderschone melodieën van Fujii en de humor in het trompetspel van haar echtgenoot, Natsuki Tamura, doen de rest.

Herman te Loo

Beluister hier de openingstrack van de cd:
<https://bit.ly/2s3LQC2>

SIMON NABATOV STRING TRIO
Situations
Leo Records

Bezetting:

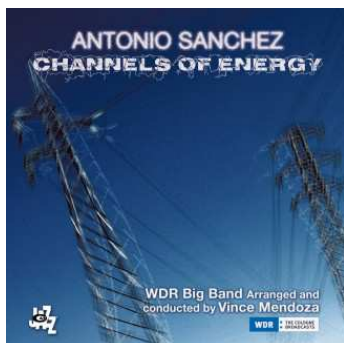
Simon Nabatov (piano),
 Gareth Lubbe (altviool),
 Ben Davis (cello).

De bezetting op die nieuwe album van pianoleeuw Simon Nabatov ziet er (bijna) uit als het pianotrio uit de klassieke muziek. Alleen speelt Gareth Lubbe geen viool maar altviool. Ook muzikaal is de plaat schatplichtig aan de 20ste eeuwse klassieke muziek. Want hoewel Nabatov zich prima thuis voelt in jazz en Europese impro, herinneren de zes 'Situations' vooral aan de kamermuziek van grote componisten als Ravel, Stravinsky en Bartók. Van imitatie of pastiche is echter geen sprake, daarvoor heeft Nabatov een te grillig muzikaal brein. Zo horen we tegen het einde van het slotstuk, 'Meta morph', zelfs even een heupwiegend Braziliaans sfeertje langskomen. Ook weet het drietal te voorkomen dat er te veel moospelerij opduikt in het verhaal dat ze vertellen. Als de pianist dromerige melodieën neerlegt, produceren Lubbe en cellist Ben Davis schrille tegenklanken. Dat houdt de muziek spannend, en geeft de pure schoonheid juist een extra cachet. Compositorisch levert Nabatov voldoende voer om de mogelijkheden van deze bezetting uit te buiten, van ritmische complexiteit tot melodische en harmonische rijkdom. Maar ook mooi om te horen hoe 'Sunrise twice' hier een derde uitvoering krijgt, na de kwintetuitvoering op 'Roundup' en de versie voor piano en elektronica in de onlangs besproken 'Monk 'n' More' (zie JF 286).

Herman te Loo

Concertaankondigingen vindt u op:
<https://www.facebook.com/Jazzflits>

ANTONIO SANCHEZ
Channels Of Energy
 Cam Jazz

Bezetting:

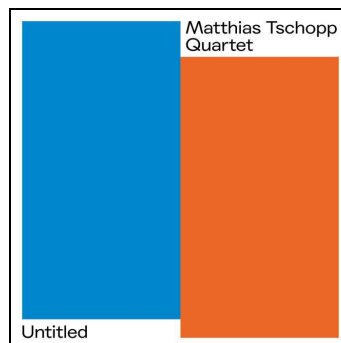
WDR Big Band onder leiding van Vince Mendoza
 Solisten (onder anderen): Ruud Breuls, John Marshall (trompet), Ludwig Nuss (trombone), Johan Hörlen, Karolina Strassmayer, Paul Heller (sax), Omer Klein (piano), Paul Shigihara (gitaar), John Goldsby (bas), Antonio Sanchez (drums).

Voor 'Channels Of Energy' heeft de Amerikaanse dirigent en arrangeur Vince Mendoza enkele composities van drummer Antonio Sanchez voor de WDR Big Band bewerkt. Die composities komen van de cd's 'New Life' (4), 'The Meridian Suite' (3) en van de cd 'Three Times Three' (1). Mendoza heeft prachtig werk afgeleverd. Illustratief is het nummer 'Nooks and crannies'. Op 'Three Times Three' is dat heel zwaar en donker gekleurd in een uitvoering door Sanchez, gitarist John Scofield en bassist Christian McBride. Mendoza laat de lage tonen door de trombones spelen, met de bastrombone in de hoofdrol. De gitaarsolo is toebedeeld aan de gestopte trompet van Ruud Breuls. Zo wordt dit bonkige stuk ineens heel geciviliseerd. Datzelfde hoor je ook in 'Grids and patterns' uit 'The Meridian Suite'. Op die cd geeft Sanchez een bijna opdringerig hard en machoversie ten beste. De WDR Big Band daarentegen zet het stuk heel gevoileerd neer. In plaats van de piano spelen hier de saxen het thema rijfe, vriendelijk ondersteund door het koper. Het motiefje wordt zeer beschaafd door de fluiten overgenomen met het hele orkest daaronder. De drummer, de hoofdpersoon op de cd, slaat zijn klappen keurig in het geheel. Een plaat met genuanceerde en zeer aangename muziek, met dank aan Vince Mendoza.

Hessel Fluitman

Luister hier naar fragmenten van de plaat:
<https://bit.ly/2IZ1Ek5>

MATTHIAS TSCHOPP QUARTET
Untitled
 Wide Ear Records

Bezetting:

Matthias Tschopp (baritonsax),
 Yves Theiler (piano, keyboards),
 Raffaele Bossard (bas),
 Alex Huber (drums).

Beeldende kunst blijft een grote inspiratiebron voor muzikanten. Zo ook voor de jonge Zwitserse baritonsaxofonist Matthias Tschopp, die met 'Untitled' een ode brengt aan een aantal van zijn favoriete 20ste eeuwse kunstenaars: Jean-Michel Basquiat, Mark Rothko, Jackson Pollock, Friedensreich Hundertwasser en Rolf Winnewisser. De eerste uit het rijtje was het beginpunt voor dit project, om precies te zijn diens collageachtige doek 'Untitled' (1987). Tschopp schreef een suite, bestaande uit elf stukken, die zoveel ruimte laten voor improvisatie dat de speelduur behoorlijk rekbaar is. Voor de cd-opname is gekozen voor zo'n drie kwartier muziek – het stuk beslaat de gehele eerste cd van dit dubbelalbum. Net zoals de beeldtaal van Basquiat is de muzikale informatie eclecticisch. We zien op het doek verschillende schilderstijlen, teksten, knip- en plakwerk. Dat vertaalt zich in abstractie in de vorm van Europese impro, maar ook in pure jazz en zelfs jazzrock, met soepele swing naast funky grooves. Een mooi voorbeeld is 'Nothing to be gained here', dat opent als een niet-bestaande standard door het pianotrio, maar mondt uit in steeds meer abstractie. In 'Billie's ear wax' horen we dat Tschopp zijn Mulligan kent, maar in andere stukken laat hij zijn instrument net zo makkelijk vervaarlijk knorren. Pianist Yves Theiler, bassist Raffaele Bossard en drummer Alex Huber behoren tot de top van de jonge Zwitserse jazz en verliezen zich nergens in eclecticisme-om-het-eclecticisme. Het album is prachtig uitgegeven, met reproducties van de schilderijen die Tschopp tot inspiratie dienden, opgevouwen tot cd-formaat. Als luisteraar kun je mijmen over hoe beeld en klank elkaar versterken, of juist van mening verschillen over de visuele vertaling.

Herman te Loo

Luister hier naar een track van de cd:
<https://bit.ly/2IGpQQY>

DAG V/D ROTTERDAMSE JAZZ

Datum en plaats:

8 mei 2018, De Doelen, Rotterdam.

Dit tweejaarlijkse evenement bevat meer dan alleen een paar concerten. Er waren ook film en een lezing. Én hapjes. Dat maakte het tot een gezellige en gevarieerde middag. Het thema was logischerwijs 'Rotterdam' en betrof musici die in de Maasstad zijn geboren, er nu wonen of elkaar in Rotterdam ontmoet hebben. In de Foyer speelde voor aanvang het trio van de Rotterdamse saxofonist **Thijs Nissen**. Dat deden ze heerlijk uptempo swingend en dat paste perfect in de ruime akoestiek. Oude helden herleefden met niet meer dan sax, bas en drums. In de grote zaal speelde **Maria Mendes & Band ft. Teus Nobel**. Eerst werden twee geluidsfragmenten gespeeld: 'Barco negro' en 'Ketelbinkie', maritieme thema's die muzikaal sterk overeenkomen. Mendes opende direct solo met eigen percussie. Daarna volgde een lang duet met pianist Karel Boehlee. Daarna kwam de bugel van Teus Nobel erbij en toen pas bas en drums. Ze speelden een actuele mix van Portugees en moderne jazz. Mendes woont al twaalf jaar in Rotterdam en is geraakt door de Maas en de Douro. Er was een bijzonder geïmproviseerd duet van Mendes met Nobel, subtiel begeleid door drummer Jasper van Hulst.

Codarts Big Band ft. Reinier Baas & Jesse Passenier vulde daarna de zaal met maar liefst vijftien blazers én gitarist Reinier Baas, maar ook met (te) veel decibellen. Soms waren er wat onzekere blikken in de band maar het pakte goed uit. De 'ballad van de dag' was 'Winter in april': theateraal, bijna religieus. Het was statig en beklemmend tot sopraansaxofonist Paul van de Calseijde opstond. Hij kreeg een groot applaus en de dirigent bevestigde knikkend dat dat terecht was. In de foyer speelde het **Liberati Quartet**. Deze groep staat onder leiding van Edoardo Liberati, die één was met zijn instrument door er overheen hangend te spelen. Ruige jazz en hoge tempi verhoogden de sfeer. Ondertussen werd de film Saxman van Carel van Hees en Martijn 't Hart gedraaid. Hoofdrolspeler was Piet Leblanc. Hij speelde op allerlei instrumenten en was werkelijk altijd wel ergens in de stad aan het werk.

Kim Hoorweg was de hoofdact en zoals vaak in De Doelen, een zangeres. In glitterrok en zware schoenen was ze vooral op z'n Rotterdamse, direct. Ze vertelde dat ze alles aan haar cd zelf had

...[vervolg in de rechterkolom](#)

JAZZ OP DE PLANKEN

Van boven naar beneden: Maria Mendes & Teus Nobel, Reinier Baas en Kim Hoorweg. (Foto's: Eric van Nieuwland)

gedaan. En het was geworden zoals ze op veertienjarige leeftijd had gehoopt. Pretentieloos zong ze de teksten waarin ze duidelijk zelf geloofde. Samen met Raoul Midon maakt ze een song over het weerstaan van de druk als jonge muzikant.

Misschien is het aanbod Rotterdamse muziek wel zo groot dat er voortaan een jaarlijkse editie mogelijk is.

Peter J. Korten

Champion Fulton. (Foto: Jean Schoubs)

FESTIVAL
JAZZ à LIÈGE

Datum en plaats:
3 tot en met 6 mei 2018,
op acht locaties in Luik.

Avishai Cohen. (Foto: Jean Schoubs)

Ambrose Akinmusire.
(Foto: Jean Schoubs)

Aka Moon-saxofonist Fabrizio Cassol.
(Foto: Jean Schoubs)

Roos Plaatsman (artiestennaam Rose Ellis) is zangeres en woont in New York. In Jazzflits doet ze verslag van haar muzikantenbestaan. Eind 2016 verscheen haar cd 'Like Songs Like Moons'. Deze is verkrijgbaar via iTunes, Amazon, CD Baby en ook <http://www.roseellismusic.com>.

NEW YORK CALLING

BLOSSOM DEARIE

Precies een maand en 85 jaar geleden werd Blossom Dearie geboren in de Catskill Mountains van de staat New York. Met zo'n naam kun je natuurlijk niet zomaar zwemjuf of secretaresse worden, iets extravagants lijkt me wel op z'n plaats. Ik ben blij dat we nog even samen op dezelfde wereld hebben rondgelopen. Als ik tien jaar eerder naar New York was verhuisd, had ik haar nog kunnen zien in Danny's Skylight Room in Midtown. Maar toen Blossom Dearie in 2009 overleed begon ik in Groningen net naar haar muziek te luisteren.

Een paar jaar lang was ik totaal geobsedeerd door haar en had er een hobby van gemaakt al haar cd's te verzamelen. 'Give Him The Ooh, La, La' met Ray Brown, Jo Jones en Herb Ellis, 'Once Upon A Summertime' met Ray Brown, Mundell Lowe en Ed Thigpen, 'My Gentleman Friend' met Kenny Burrell, Ray Brown, Ed Thigpen en haar man Bobby Jasper. Mijn favoriete album is 'Blossom Time At Ronnie Scott's, een live opgenomen album in Ronnie Scott's in Londen waar ook Blossoms aankondigingen van de liedjes op te horen zijn'. Zo krijg je een beetje een idee van hoe het was om haar live te zien. Het swingt zo ontzettend en ik sta altijd weer versteld van hoe hip en tijdloos haar muziek is.

Toen ik op het conservatorium zat luisterde ik op een gegeven moment te veel naar Blossom Dearie en moest mezelf verbieden dat te doen, want voor een nog niet ontwikkelde stem is Blossom Dearie niet de beste invloed. Mijn stem begon steeds kleiner en dunner te klinken naarmate ik meezong met 'I'm a little jazz bird' en 'I'm hip'. Nu luister ik weer veel naar haar omdat ik veel piano studeer en Blossom speelt meestal piano op haar eigen albums.

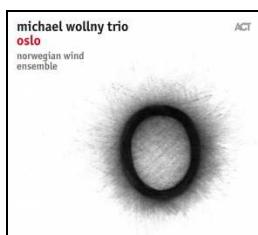
Ik denk dat Blossom Dearie het lastig gevonden had om in deze tijd te leven. Ze vond het absurd dat je in de lift, in de supermarkt en in kledingwinkels muziek hoorde en vond het verkeerd omdat mensen leren niet meer met aandacht naar muziek te luisteren. Lange tijd had ze een vaste gig in the Ballroom hier in New York City en er werd daar niet geserveerd als de band speelde, er werd geen muziek gedraaid in de pauzes en als je met iemand praatte of geluid maakte dan stopte Blossom midden in een liedje en zei: "Hey you, hold it down will ya?" In haar laatste jaren had ze een vaste gig in Danny's Skylight Room waar mensen van over de hele wereld naar haar kwamen luisteren, op YouTube kun je wat opnames vinden uit die tijd.

Er is een leuk interview van Marian McPartland met Blossom Dearie te vinden op de website van NPR music (www.npr.org). Een uur lang praten ze met elkaar afgewisseld door duetten, Blossom Dearie's hits als 'I'm shadowing you' en 'Everything I've got' komen voorbij.

Beluister Roos Plaatsman/Rose Ellis hier:
<https://www.youtube.com/watch?v=duKba6sd1G0>

BESTSELLERS JAZZ CENTER

Datum: 20 mei 2018

- 1 **Michael Wollny**
Oslo (ACT)
- 2 **SkyDive Trio**
Sun Sparkle (Hubro)
- 3 **Peter Erskine**
On Call (Fuzzy Music)
- 4 **Grant Green**
Slick (LP) (Resonance)
- 5 **Nik Bartsch**
Awase (ECM)

Bestsellers Jazz Center is een overzicht van de best verkochte cd's van de Haagse speciaalzaak Jazz Center; (<http://www.jazzcenter.nl>).

TIPS JAZZ CENTER

- 1 **Rob Franken Electrification**
[Together/Absorbed Love \(678 Records\)](#)

Twee elpees uit een serie van zes die zijn samengesteld uit alle opnamen die toetsenist Rob Franken maakte van 1974 tot 1979. Toentertijd voornamelijk bedoeld voor de achtergrond-muzak-markt (denk aan vliegvelden, winkelcentra), maar uiterst het beluisteren waard, zo blijkt nu.

- 2 **Esbjörn Svensson Trio**
[EST Live In London \(ACT\)](#)

Gelukkig zijn er nog tapes gevonden van het geweldige concert dat wijlen Esbjörn Svensson en zijn trio gaven in London in 2005. Deze dubbel-cd en -elpee laat horen dat ze nog steeds flink gemist worden als het om pianotriomuziek gaat. Heerlijke, niet te missen muziek.

- 3 **Dave Holland**
[Uncharted Territories \(Dare2 Records\)](#)

Dit is de jaren zeventig 'all over again'. Europese free jazz maar dan door twee Britten en twee Amerikanen van nu. Saxofonist Evan Parker en bassist Holland laten horen dat wat hen betreft de urgentie om deze muziek te brengen nog niet verloren is. Pianist Craig Taborn en percussionist Chess Smith vullen deze freejazzhelden van weleer aan met hun eigen diepgang en creatieve geesten. Niet voor de zondagochtend maar uit de buitencategorie!!!

Tips Jazz Center is een overzicht van cd's die volgens Reinier van Bevervoorde en Jan Bax (van de Haagse speciaalzaak Jazz Center) een plek in de Bestsellers Jazz Center verdienen; (<http://www.jazzcenter.nl>).

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

Datum: 14 mei 2018

De Russische drummer Sasha Mashin. (Foto: Kirill Smyslov)

[Axel Stinshoff, Jazz thing \(Germany\):](#)

Dave Holland

Uncharted Territories (Dare 2 Records)

[Luca Vitali, Giornale della Musica \(Italy\):](#)

Cosmo Sheldrake

The Much Much How How & I (Transgressive Records)

[Madli-Liis Parts, Muusika \(Estonia\):](#)

Kristjan Randalu

Absence (ECM 2018)

[Paweł Brodowski, Jazz Forum \(Poland\):](#)

Oleś Brothers & Christopher Dell

Górecki Ahead (Audio Cave ACD-005)

[Mike Flynn, Jazzwise \(UK\):](#)

Enemy

Enemy (Edition)

[Anna Filipieva, Jazz.Ru \(Russia\):](#)

Sasha Mashin

Outsidethebox (Rainy Days Records)

[Jan Granlie, Salt Peanuts \(Norway-Denmark\):](#)

Anthony Braxton

Sextet (Parker) 1993 (New Braxton House Records)

[Christine Stephan, JAZZTHETIK \(Germany\):](#)

Lucas Niggli

Alchemia Garden (Intakt Records / Harmonia Mundi)

[Henning Bolte, Jazzism \(Netherlands\):](#)

Sonar with David Torn

Vortex (Rare Noise Records)

[Patrick Sandberg, Orkester Journalen \(Sweden\):](#)

Lars Färnlöf

Att Angöra En Brygga: Soundtracks & Rehearsals (Mellotronen)

[Cim Meyer, Jazz Special \(Denmark\):](#)

Anat Cohen And Trio Brasileiro

Rosa Dos Ventos (Anzic Records)

[Lars Mossefinn, Dag & Tid \(Norway\):](#)

Gunhild Seim/Marilyn Crispell/David Rothenberg

Grensland (Drollehåll Records)

De Europe Jazz Media Chart geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door het Europe Jazz Network, een samenwerkingsverband van jazzfestivals, -clubs en -promoters.

DE GOUWE OUWE VAN...

Hessel Fluitman

BENJAMIN HERMAN

The Itch

Dox

Bezetting:

Benjamin Herman (altsax),
Anton Goudsmit (gitaar),
Ernst Glerum (bas), Han Bennink (drums).

Saxofonist Benjamin Herman is vijftig jaar. Een min of meer willekeurige greep uit het rijtje van de cd's in mijn bezit die hij onder eigen naam maakte, leverde 'The Itch' uit 2005 op. Het verrassende van deze cd is niet alleen de samenstelling van het kwartet (Anton Goudsmit (gitaar), Ernst Glerum (bas) en Han Bennink (drums)), maar ook het ongepolijste van de opnamen. Dit hofje staat garant voor een muzikaal feestje. Met Glerum als rots in de branding, met de altijd snelle en adequate reacties van Bennink en de onberekenbare maar altijd gecontroleerde spelvreugde van Goudsmit. Herman zelf gaat voortdurend uit zijn dak. Hard, snel, ter zake en soms ook pesterig goor. Luister maar naar de Doris Day-hit 'Would you love me, love, love me'. En passant maken de vier er toch ook wat moois van! En de gitaar van Anton Goudsmit doet daar gezellig aan mee.

Die gitaar kun je niet vaak genoeg horen. Of dat nou in 'Do the roach' is, over de ijzersterke tandem Glerum-Bennink, of in de geïmproviseerde inleiding van 'Soonish', waar hij alle ruimte krijgt om de toon te zetten. Als Ernst Glerum zijn uptempo bas er in laat glijden, de 'bruskes' op de 'snare' beginnen en de altist er ook in duikt, gaat het van dik hout zaagt men planken. Evengoed blijft het ook heel gecontroleerd. Zoals alles op deze cd met heerlijk spontane muziek.

In de rubriek 'De Gouwe Ouwe van' zingt een medewerker van Jazzflits de lof over een speciale elpee, cd of dvd uit zijn of haar eigen collectie.

VARIA

Chet Baker-expositie in Amsterdam

Nog tot 13 juli is in de lobby van NH Collection Barbizon Palace Hotel, Amsterdam een Chet Baker-expositie te bekijken met foto's, platen en andere memorabilia. Het hotel staat op een steenworp afstand van de plaats waar de trompettist dertig jaar geleden uit het raam viel (Hotel Prins Hendrik). Curator van de expositie is Jeroen de Valk, de biograaf van Baker. De expositie is vrij toegankelijk en onderdeel van Red Light Jazz 2018. Tijdens dat festival is er meer aandacht voor Chet Baker. Zo wordt op 1 en 2 juni in het Casablanca Variété Theater om 17.00 uur de documentaire 'Chet Baker, the Last Days' van Willem Ouwkerk vertoond. Ook brengt 2 juni zangeres Fay Claassen in het TOBACCO Theater een eerbetoon aan Chet Baker.

Tigran Hamasyan, hier tijdens het Festival Transition in 2017, komt in november naar Jazz Brugge. (Foto: Joke Schot)

Programma Jazz Brugge bekend

Het volledige programma van het driedaagse festival Jazz Brugge is bekendgemaakt. Onder meer pianist Tigran Hamasyan, saxofonist Colin Stetson, Kris Defoort surSoundings, het Jakob Bro Trio, Omer Avital Quintet, James Brandon Lewis Trio + Anthony Pirog, Nathalie Lories & Chemins Croisés en Måak Quintet treden op. Het festival is op 16, 17 en 18 november in het Concertgebouw van Brugge. **Meer info:** www.jazzbrugge.be

Inschrijving Belgian Jazz Meeting 2019

Belgische professionele jazzgroepen of -muzikanten met een project dat een plek verdient op internationale podia kunnen zich tot 8 juni aanmelden voor een showcase op de Belgian Jazz Meeting 2019. Die wordt op 5 en 6 april in Gent gehouden. Tijdens deze meeting komen tal van internationale jazzprofessionals samen om kennis te maken met de Belgische jazz. Showcase-deelnemers spelen een concert van veertig minuten.

Inschrijven kan via dit formulier: <https://bit.ly/2L5FfvE>

Nieuwe album The Preacher Men bij CoLive!

Begin september komt het album 'Blue' van The Preacher Men (Efraïm Trujillo (saxofoons), Rob Mostert (hammond B3 organ), Chris Strik (drums)) uit. De eerste nieuwe planken zijn live te horen op 3 juni bij de opnames voor het radioprogramma CoLive! in Nick Vollebregt, Laren. Verder spelen The Preacher Men deze zomer op verschillende festivals en staat voor dit najaar een Blue-clubtour in de steigers.

JJA-AWARDS 2018

Componist en arrangeur van het jaar:

Maria Schneider

Zanger van het jaar:

Kurt Elling

Zangeres van het jaar:

Cecile McLorin Salvant

Groot ensemble van het jaar:

Maria Schneider Orchestra

Jazzband van het jaar:

Vijay Iyer Sextet

Trompettist van het jaar:

Tom Harrell

Trombonist van het jaar:

Wycliffe Gordon

Altsaxofonist van het jaar:

Miguel Zenon

Tensorsaxofonist van het jaar:

Chris Potter

Baritonsaxofonist van het jaar:

Claire Daly

Sopraansaxofonist van het jaar:

Jane Ira Bloom

Fluïstist van het jaar:

Nicole Mitchell

Klarinetist van het jaar:

Anat Cohen

Tom Harrell is trompettist van het jaar.
(Foto: Jean Schoubs)

Gitarist van het jaar:

Mary Halvorson

Pianist van het jaar:

Fred Hersch

Bassist van het jaar:

Linda May Han Oh

Percussionist van het jaar:

Zakir Hussain

Drummer van het jaar:

Jack DeJohnette

Historische plaat van het jaar:

Les Liaisons Dangereuses - 1960

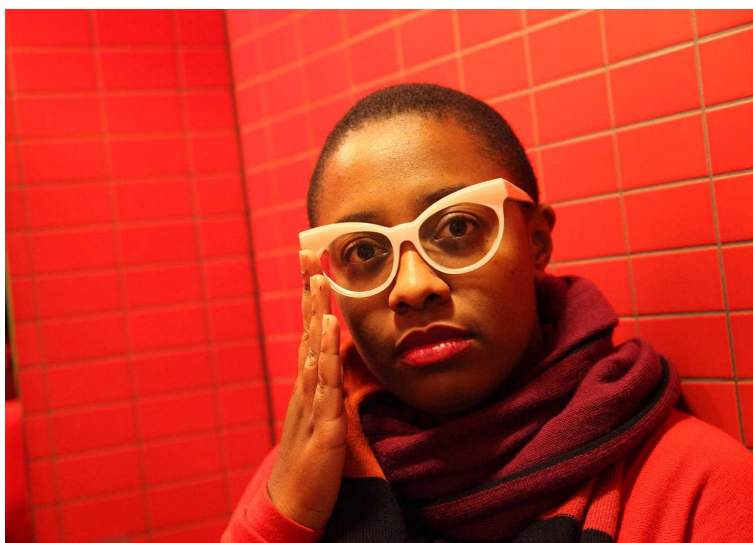
Thelonious Monk

Jazzboek van het jaar:

Good Things Happen Slowly

Fred Hersch

MOTIVATIE JURY JAZZ EDISONS

Edisonwinnaar Cécile McLorin Salvant in 2016 in Rotterdam
(LantarenVenster). (Foto: Joke Schot)

De jury van de Edisons Jazz 2018 motiveerde de keuze van de bekroonde jazzalbums als volgt:

Yuri Honing Acoustic Quartet – Goldbrun

'Yuri gaat, zo lijkt het, geheel uit van klank en sfeer en laat technisch vernuft dan wel gedoe voor wat het is. Daarmee wordt zijn spel een statement: ontdaan van onnodige ballast, duidelijk en vol zeggingskracht.'

Christian McBride Big Band – Bringin' It

'Het nieuwe album bevat prachtige arrangementen op standards en sterke eigen nummers, met een grote variatie in vorm en sfeer, waarmee McBride eens te meer laat zien dat hij de absolute top is in de mainstream jazz.'

Fay Claassen – Luck Child

'Alle tracks zijn zonder uitzondering zeer goed gezongen en gespeeld...alles met heel veel liefde voor de muziek. En dat is precies de meest duidelijk hoorbare kracht van Fay: liefde en respect voor muziek in het algemeen.'

Cécile McLorin Salvant – Dreams And Daggers

'Opnieuw toont ze zich met dit album – dat studio- én liveopnamen bevat – een artieste met lef en een eigen scherpe visie. Prachtig.'

Herman Schoonderwalt – The Winner

'We hebben er een halve eeuw op moeten wachten, maar nu is dit beroemde vaderlandse pionierswerk eindelijk weer glansrijk toegankelijk. Geheel dankzij het Nederlands Jazz Archief, dat de originele Philips master terug vond en deze voor het eerst ook in de oorspronkelijke stereomix op cd zette.'

(zie ook het bericht op pag. 2 van deze Jazzflits)

FESTIVAL MEI

JAZZDRIEDAAGSE ROTTERDAM

Theater Walhalla, Rotterdam

27, 28, 29 mei 2018

(<https://www.theaterwalhalla.nl>)

Met: North Sea Big Band & Joke Bruijs, Frits Landesbergen Sextet met Max Ionata, Francesca Tandoi & Nanouck Brassers en het Francesca Tandoi Trio.

Alle concerten worden live opgenomen voor een cd en/of dvd.

Meer mei- en junifestivals vindt u in Jazzflits 296.

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 21 mei 2018

1 Joey Alexander

Eclipse
(Motema)

2 Kurt Elling

The Questions
(OKeh)

3 Don Braden

Earth, Wind And Wonder
(Creative Perspective Music)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Reinier van Bevervoorde, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Lex Lammen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Roos Plaatsman, Lo

Reizevoort, Jorre Reyners. **Fotografie:** Tom Beetz, Joke Schot, Jean Schoubs. **Logo:** Het **JAZZ-FLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZ-FLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZ-FLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

JAZZ IN BEELD

Rhoda Scott, 20 mei 2018, Conservatorium, Luik

In het kader van Orgelfeesten was organiste Rhoda Scott 20 mei te gast in het Conservatorium van Luik. De tachtigjarige kwam, zag en overwon de overvolle zaal. Ze deed om te beginnen haar schoenen uit om de bas beter te kunnen bespelen en barstte los met een negro-spiritual. Voor de gelegenheid niet op het Hammondorgel, maar op het pijpenorgel van het Conservatorium. Na de pauze bracht ze drummer Thomas Deruineau mee op het toneel voor een programma van Franse chansons in jazzstijl. (Foto's: Jean Schoubs)

MARIUS NESET

JAZZ IN BEELD

Marius Neset, 30 maart 2018, kledkamer LantarenVenster, Rotterdam. (Foto's: Joke Schot)